

Zestig jaar 'Ostende-Plage'

Deze zomer zal het juist 60 jaar geleden zijn dat „Ostende-Plage” de deuren van haar badinrichtingen onder de zeedijk van Oostende voor het publiek opende.

Deze grootste ingreep op het strandgebeuren van onze badstad werd met gemengde gevoelens onthaald.

Nieuwigheid

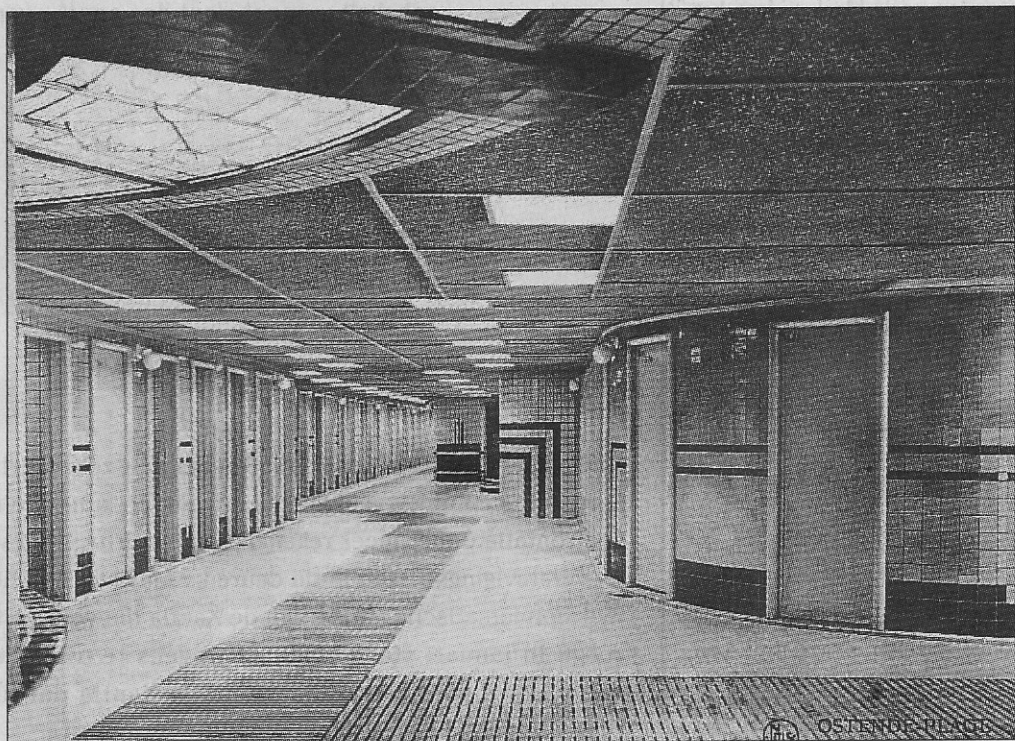
Het stadsbestuur beweerde dat het tijd was dat er voor Oostende als badstad iets nieuws kwam. Voorheen kende men alleen de badkarren waarin men zich kon verkleden en die door paarden in zee getrokken werden. Onder de zeedijk werden in de winter van 1934-35 grootse werken aangevat.

Een paar honderd kleedhokjes, tientallen stortbaden, een koninklijke kabine, een bar en veel andere zaken waren er in voorzien. Om plaats te winnen werden er uitspringende logia's gebouwd. Op de dijk plaatste men honderden zeteltjes om te verhuren.

'Ostende-Plage' had wel nog enkele badkarren met paarden. Wat had 'Ostende-Plage', een privé groepering die als een naamloze vennootschap werkte, nog onder haar beheer? De verhuring van de strandkabinen of de verhuring van de concessie-plaatsen aan eigenaars van eigen strandkabinen, het verkopen van tickets om in zee te zwemmen als volwassenen en verkoop van tickets voor kinderen die in de kinderpoel wilden baden.

Oorlog als spelbreker

Tussen de architecten die de instellingen hadden mogen bouwen, trof men ook de Oostendenaar Bernard Christiaens

Binnenzicht van de sierlijke badinstallaties (1935)

Ostende - Promenade-Albert Ier et Kursaal,
Oostende - Albert Ier Wandelweg en Kursaal.

Een zicht van „Ostende-Plage”, met de dijk mooi versierd met bloemenbakken en het strand vol met badgasten.

aan, de vader van de latere schepen Jan Christiaens. 'Os-

tende-Plage' heeft amper een zestal seizoenen normaal gewerkt. Dit van 1935 tot en met 1940.

Na de oorlog werd met nieuw moed begonnen. De benaming werd vervlaamst en werd „Bad en Strand”. Maar nog steeds moesten de baders, die geen gebruik maakten van 'Bad en Strand' en daardoor geen herkenningsband rond de pols droegen, betalen aan een in het wit geklede toezichter die controle hield nabij de waterlijn. Dit duurde nog tot laat in de vijftiger jaren.

Verpletterd onder bouwwoede

Hoe meer de zeedijkgebouwen heropgebouwd werden, hoe meer 'bad en strand' teloor ging. In 1989 drong een gemeenteraadslid aan op herstelling van de installaties. Toen werd er op gewezen dat er in de eerste 2 jaar geen geld zou zijn voor de noodzakelijke herstellingen. Nu zijn we zes jaar

verder en staat het zomerseizoen weeral voor de deur. Er is echter nog altijd geen sprake van dat deze verwaarloosde badinstallaties, Oostende niet waardig, zouden opgekalefaterd worden.

En toch heeft 'Ostende-Plage' een ganse geschiedenis achter de rug. We denken maar aan de verkiezing van het mooiste badpak in 1935 of de succesvolle jeugdopvang met Papa Ours of later Papa Dauphin, met geregeld wedstrijden, zoals carnaval in de zomer.

Hoe beter 'Ostende-Plage' werkte, hoe meer de eigenaars van strandkabinen gerustgelaten werden.

En nu, 60 jaar later, is het een zicht zowel 's winters als 's zomers, Oostende onwaardig. Ooit schreef ik dat het nu binnenin het uitzicht had van Hitchcock-dekors. Men kon daar toen niet mee lachen, maar ik nu ook niet.

(Omer Vilain)